

Ročník 1995

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 30

Rozeslána dne 14. července 1995

Cena Kč 14,50

O B S A H:

114. Zákon o vnitrozemské plavbě
115. Zákon o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících právních předpisů
116. Nařízení vlády, kterým se stanoví geodetické referenční systémy, státní mapová díla závazná na celém území státu a zásady jejich používání

114

ZÁKON

ze dne 25. května 1995

o vnitrozemské plavbě

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Zákon upravuje podmínky provozování plavby na vnitrozemských vodních cestách (dále jen „plavba“) a pravomoc a působnost ministerstev a jiných správních úřadů na tomto úseku.

§ 2

Základní pojmy

(1) Vnitrozemskými vodními cestami (dále jen „vodní cesty“) jsou vodní toky¹⁾ a jiné vodní plochy, na kterých je možno provozovat plavbu. Součástí vodní cesty jsou uvedeny v příloze č. 1, která je součástí tohoto zákona.

(2) Plavbou se rozumí provozování plavidla na vodní cestě.

ČÁST II

VODNÍ CESTY

§ 3

(1) Vodní cesty se dělí na sledované vodní cesty a ostatní vodní cesty. Sledované vodní cesty musí odpovídat plavebně provozním podmínkám. Plavebně provozní podmínky pro provozování plavby a způsob značení sledovaných vodních cest stanoví prováděcí předpis.

(2) Sledované vodní cesty se člení na vodní cesty dopravně významné a na vodní cesty účelové. Rozměry vodních cest dopravně významných, včetně jejich zařazení do tříd, a plavebně provozní podmínky umístění mostů a jiných zařízení, která je křížují nad nejvyšší plavební hladinou nebo pod dnem těchto cest, stanoví prováděcí předpis. Vodní cesty účelové, jejichž seznam stanoví prováděcí předpis, jsou vodní cesty, na kterých je provozována pouze rekreační plavba a vodní doprava místního významu.

(3) Vodní cesty dopravně významné se z hlediska jejich využívání pro provozování vodní dopravy dále člení na vodní cesty využívané a vodní cesty využitelné.

(4) Vodní cesty využívané jsou:

- a) vodní tok Labe od říčního km 102,2 (Chvaletice) na státní hranici se Spolkovou republikou Německo,
- b) vodní tok Vltavy
 1. od říčního km 91,5 (Třebenice) po soutok s vodním tokem Labe, včetně výústní části vodního toku Berounky po přístav Radotín,
 2. od říčního km 239,6 (České Budějovice) po říční km 91,5 (Třebenice) jen pro plavidla o nosnosti do 300 tun.

(5) Vodní cesty využitelné jsou uvedeny v příloze č. 2, která je součástí tohoto zákona.

§ 4

Působnost v oblasti péče o rozvoj vodních cest dopravně významných a jejich modernizaci vykonává Ministerstvo dopravy v dohodě s ústředním vodohospodářským orgánem.²⁾

§ 5

(1) Vodní cestu spravuje její vlastník nebo správce (dále jen „správce vodní cesty“).

(2) Správce vodní cesty je povinen spravovat sledované vodní cesty tak, aby bylo zajištěno bezpečné provozování plavby, a řádně je značit plavebními znaky.

(3) Stavby na sledované vodní cestě lze zřizovat jen se souhlasem plavebního úřadu a za podmínek jím stanovených ve správním řízení.

ČÁST III

PŘÍSTAVY

§ 6

(1) Přístav je tvořen vodní částí a pozemní částí

¹⁾ § 31 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon).

²⁾ Zákon ČNR č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství, ve znění pozdějších předpisů.

přístavu, kde lze překládat zboží, umožnit bezpečný výstup a nástup osob mezi plavidlem a břehem, provádět opravy, vystrojování, zásobování a stání plavidel u nábreží k těmto účelům upraveného.

(2) Přístav lze zřizovat a provozovat jen se souhlasem plavebního úřadu a za podmínek jím stanovených.

(3) Plavební provoz v přístavu se řídí podmínkami plavebního provozu, které určují povinnosti vůdce plavidla, člena posádky a provozovatele přístavu při vplutí, rozmístění a stání plavidel v přístavu, jakož i při zvláštních událostech, kterými jsou velká voda, požár a zámraza. Podmínky plavebního provozu v přístavu stanoví prováděcí předpis.

§ 7

Povinnosti provozovatele přístavu

(1) Provozovatel přístavu je povinen:

- a) vyznačit vodní část přístavu, který není určen k veřejnému užívání, plavebními znaky podle pokynů plavebního úřadu,
- b) umožnit provozovatelům plavidel užívání přístavu při splnění podmínek plavebního provozu v přístavu.

(2) Provozovatel přístavu může zřídit v přístavu vřakoviště plavidel jen na základě povolení plavebního úřadu a za podmínek stanovených příslušným vodohospodářským orgánem, orgánem ochrany přírody³⁾ a orgánem státní správy v odpadovém hospodářství.⁴⁾

§ 8

Veřejný přístav

(1) Veřejný přístav je oprávněn užívat každý provozovatel plavidla při splnění podmínek plavebního provozu v přístavu.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na provozovatele plavidla naloženého nebezpečnými věcmi, který smí užívat veřejný přístav jen na základě zvláštního povolení plavebního úřadu a za podmínek v něm stanovených.

(3) V případě, že provozovatel plavidla nedrží ve veřejném přístavu podmínky plavebního provozu v přístavu nebo podmínky stanovené zvláštním povolením podle odstavce 2, může plavební úřad rozhodnout o odstranění plavidla z veřejného přístavu na náklady jeho provozovatele.

(4) Ministerstvo dopravy stanoví prováděcím předpisem seznam veřejných přístavů na sledovaných vodních cestách.

ČÁST IV

PLAVIDLA

§ 9

(1) Plavidlem se rozumí loď, malé plavidlo, plovoucí stroj, plovoucí zařízení a jiné ovladatelné plovoucí těleso. Malým plavidlem se rozumí loď, jejíž délka nepřesahuje 20 m a která není určena nebo používána k vlečení, tlačení nebo vedení v bočně svázané sestavě jiných než malých plavidel, k přepravě více než 12 osob a která není převozní lodí. Jiným ovladatelným plovoucím tělesem (dále jen „plovoucí těleso“) se rozumí vor, předmět nebo pevné seskupení předmětů schopné ovladatelné plavby. Určující znaky jednotlivých druhů plavidel a podmínky jejich technické a provozní způsobilosti stanoví prováděcí předpis.

(2) Na vodní cestě je zakázáno provozovat plavidlo, které svojí konstrukcí a technickým stavem neodpovídá požadavkům bezpečnosti provozu, obsluhujících osob, přepravovaných osob a věcí, ohrožuje životní prostředí nebo jehož technická způsobilost nebyla schválena, pokud této povinnosti podléhá podle tohoto zákona, nebo které není opatřeno poznávacími znaky, pokud této povinnosti podléhá podle tohoto zákona, a jedná-li se o plovoucí těleso, bez povolení plavebního úřadu.

(3) Plavidlo, jehož provozovatelem je osoba s trvalým pobytem nebo sídlem na území České republiky, podléhá evidenci, která se provádí zápisem do plavebního rejstříku České republiky (dále jen „plavební rejstřík“). Plavební rejstřík vede plavební úřad.

(4) Evidenci podle odstavce 3 nepodléhá

- a) malé plavidlo o celkové hmotnosti včetně povoleného zatížení do 1000 kg nebo s vlastním strojním pohonem o výkonu do 4 kW nebo s celkovou plochou plachet do 12 m² (dále jen „vybrané malé plavidlo“),
- b) plovoucí zařízení o celkové hmotnosti včetně povoleného zatížení do 10 000 kg, pokud žádný z rozměrů nepřesahuje 10 m,
- c) plovoucí těleso,
- d) plavidlo zapsané v plavebním rejstříku cizího státu.

Způsobilost plavidla

§ 10

(1) O způsobilosti evidenci podléhajícího plavidla k provozu na vodní cestě rozhoduje plavební úřad.

³⁾ Zákon ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákonného opatření Předsednictva ČNR č. 347/1992 Sb.

⁴⁾ Zákon ČNR č. 311/1991 Sb., o státní správě v odpadovém hospodářství, ve znění pozdějších předpisů.

Podmínkou schválení způsobilosti k provozu je:

- a) u individuálně vyrobeného plavidla splnění technických podmínek stanovených prováděcím předpisem nebo mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána, ověřené technickou prohlídkou plavidla,
- b) u sériově vyrobeného plavidla shoda se schváleným typem plavidla,
- c) u plavidla v provozu technická prohlídka plavidla.

(2) U plavidel, která určí prováděcí předpis, je podmínkou schválení jejich způsobilosti k provozu odborný technický posudek (dále jen „klasifikace“) osoby, kterou určí Ministerstvo dopravy. U plovoucích strojů s těžebním zařízením se kromě klasifikace vyžaduje pro schválení způsobilosti plavidla a vydání osvědčení plavidla kladné stanovisko orgánu státní báňské správy.⁵⁾

(3) Klasifikace osvědčuje, že při stavbě, přestavbě nebo opravě plavidla byl použit odpovídající materiál a byly dodrženy požadavky stanovené prováděcím předpisem.

(4) Klasifikace nahrazuje u individuálně vyrobeného plavidla technickou prohlídkou prováděnou k ověření splnění technických podmínek plavidla, u sériově vyrobeného plavidla ověření shody se schváleným typem plavidla. U plavidla v provozu nahrazuje klasifikace technickou prohlídku plavidla.

(5) Způsobilost plavidla k provozu na vodní cestě schvaluje plavební úřad vydáním lodního osvědčení nebo v případě plovoucího zařízení vydáním osvědčení plovoucího zařízení (dále jen „osvědčení plavidla“). Osvědčení plavidla se vydává na dobu určitou. Prováděcí předpis stanoví dobu, na kterou se vydává osvědčení plavidla podle typu plavidla.

(6) Osvědčení plavidla osvědčuje vlastnictví k plavidlu. Plavební úřad vyznačí vznik zástavního práva v osvědčení plavidla.

§ 11

(1) O schválení typu plavidla rozhoduje plavební úřad na základě žádosti výrobce. Plavební úřad schválí typ plavidla, jsou-li splněny technické podmínky plavidla stanovené prováděcím předpisem nebo mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána. Pro schválený typ vydá plavební úřad průkaz způsobilosti typu plavidla.

(2) Přestavbu nebo opravu zasahující do konstrukce plavidla, jejímž důsledkem je odchylka od schválené způsobilosti typu plavidla, schvaluje plavební úřad.

§ 12

(1) Výrobce plavidel potvrzuje shodnost plavidel se schváleným typem vystavením typového osvědčení plavidla pro každé jím vyrobené plavidlo pro provoz na vodní cestě.

(2) Plavební úřad provádí namátkovou kontrolu vyrobených plavidel uváděných do provozu, zda se shodují se schváleným typem plavidla. Zjistí-li plavební úřad, že vyrobené plavidlo není shodné se schváleným typem plavidla, zakáže výrobcí uvádět plavidla do provozu a uloží mu, v jaké lhůtě musí být zjištěné závady odstraněny.

§ 13

(1) Zjistí-li plavební úřad, že plavidlo je nezpůsobilé k provozu, rozhodne o zadržení osvědčení plavidla. V případě zjištění trvalé nezpůsobilosti plavidla k provozu rozhodne plavební úřad o nezpůsobilosti plavidla a odejme osvědčení plavidla.

(2) Plavební úřad může při zvláštní situaci vydat pro plavidlo, které nemá platné osvědčení, zvláštní povolení k provozu plavidla pro určitou plavbu.

§ 14

Zápis plavidla do plavebního rejstříku

(1) Při vydání osvědčení plavidla provede plavební úřad evidenci plavidla zápisem do plavebního rejstříku a přidělí mu poznávací znaky.

(2) Plavební rejstřík je veřejně přístupný seznam, do něhož se zapisují tyto údaje o plavidle:

- a) vlastník,
- b) provozovatel,
- c) poznávací znaky,
- d) druh plavidla, oblast jeho provozu na vodní cestě a účel, pro který je plavidlo určeno,
- e) nosnost, dovolený počet cestujících a ostatní základní technické údaje,
- f) zřízení zástavního práva na plavidle,
- g) datum zápisu a výmazu z plavebního rejstříku.

(3) Vlastník je povinen neprodleně oznámit plavebnímu úřadu veškeré změny v zapisovaných údajích v plavebním rejstříku.

(4) Do plavebního rejstříku plavební úřad nezapíše plavidlo, které je zapsáno v plavebním rejstříku cizího státu.

§ 15

Výmaz z plavebního rejstříku

Výmaz plavidla z plavebního rejstříku se provede na žádost vlastníka nebo v případě, že plavební úřad rozhodne o nezpůsobilosti plavidla.

⁵⁾ Zákon ČNR č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů.

§ 16

Právo nést českou státní vlajku

(1) Česká plavidla jsou oprávněna nést při plavbě na vodní cestě českou státní vlajku. Za česká plavidla se považují plavidla evidovaná v plavebním rejstříku a vybraná malá plavidla a plovoucí zařízení nepodléhající evidenci podle § 9 odst. 4, která jsou ve vlastnictví osob s trvalým pobytem nebo sídlem v České republice.

(2) Plavidla nesou českou státní vlajku na zádi. Na místě určeném pro českou státní vlajku nesmí být vztyčena jiná vlajka nebo znak. Při použití vlajek na plavidle je nutné dbát toho, aby tyto vlajky nebyly větších rozměrů než česká státní vlajka, která musí být s nimi současně vztyčena.

§ 17

Cejchování

(1) U plavidel určených prováděcím předpisem musí být před jejich uvedením do provozu provedeno cejchování. Cejchováním se rozumí určení nosnosti plavidla v závislosti na ponoru, vyznačení cejchovních stupnic a nejvýše přípustného ponoru. Cejchování plavidel provádí plavební úřad u nově vyrobených plavidel na žádost výrobce, u plavidla v provozu na žádost vlastníka.

(2) Dokladem o provedeném cejchování je cejchovní průkaz, který vydá plavební úřad na dobu určitou.

(3) Prováděcí předpis stanoví podmínky pro provedení cejchování a pro jeho postup.

§ 18

Poznávací znaky a lodní listiny

(1) Plavidla, která podléhají evidenci, musí být při provozu opatřena poznávacími znaky a vybavena lodními listinami.

(2) Náležitosti poznávacích znaků a způsob jejich umístění na plavidle stanoví prováděcí předpis. Prováděcí předpis rovněž stanoví, jakými lodními listinami musí být vybavena plavidla.

(3) Provozovatel nebo osoba pověřená vedením plavidla je povinna listiny předložit na vyzvání plavebního úřadu, Policie České republiky nebo celního úřadu těmto úřadům.

§ 19

Pojištění

(1) Plavidlo určené prováděcím předpisem lze provozovat na vodní cestě jen za podmínky pojištění odpovědnosti za škodu z provozu plavidla sjednaného jeho provozovatelem.

(2) Pojištění odpovědnosti za škodu z provozu plavidla sjednané jeho provozovatelem musí trvat po celou dobu evidence plavidla v plavebním rejstříku.

Určená technická zařízení

§ 20

(1) Technická zařízení tlaková, plynová, elektrická silnoproudá a zdvihací stanovená prováděcím předpisem, která jsou instalována na plavidlech, jsou určenými technickými zařízeními, která podléhají doзору podle tohoto zákona.

(2) Způsobilost určených technických zařízení schvaluje plavební úřad. Podkladem pro schválení způsobilosti určeného technického zařízení je jeho technická prohlídka a zkouška.

(3) Způsobilost určených technických zařízení se posuzuje vždy při vydávání osvědčení plavidla podle § 10 odst. 5 tohoto zákona. Bez schválené způsobilosti určených technických zařízení nemůže být plavidlu, na němž je toto zařízení instalováno, osvědčení plavidla vydáno.

§ 21

Technické prohlídky a zkoušky určených technických zařízení na plavidlech mohou provádět jen osoby k tomu odborně způsobilé a oprávněné plavebním úřadem. Rozsah odborné způsobilosti a ostatní podmínky k získání oprávnění stanoví prováděcí předpis.

ČÁST V**PROVOZ NA VODNÍ CESTĚ**

§ 22

(1) Na dopravně významné vodní cestě je plavební úřad oprávněn omezit nebo zastavit provoz (dále jen „upravit provoz“) z důvodů narušení provozuschopnosti vodní cesty nebo její části v důsledku živelní události, nehody, opravy, rekonstrukce vodní cesty nebo jiné skutečnosti v zájmu zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu, a to na dobu odstranění překážek provozuschopnosti vodní cesty.

(2) Plavební úřad upravení provozu vhodným způsobem zveřejní.

§ 23

(1) Provozovatelé plavidel jsou povinni přizpůsobit provoz plavidla na vodní cestě povaze a stavu vodní cesty.

(2) Plavidla, která podléhají evidenci v plavebním rejstříku a která nemají platné osvědčení plavidla, mohou být na vodní cestě umístěna pouze na dobu určitou na základě povolení plavebního úřadu.

(3) Za řádný technický stav a bezpečnost plavidel v provozu odpovídá jejich provozovatel.

Způsobilost k vedení plavidla

§ 24

(1) Plavidlo musí být při provozu na vodní cestě vedeno osobou, která je k tomu způsobilá (dále jen „vůdce plavidla“). Podmínky způsobilosti k vedení plavidla pro jednotlivé druhy plavidel stanoví prováděcí předpis.

(2) Plavidla určená prováděcím předpisem musí mít kromě vůdce plavidla způsobilou posádku v počtu a odborném složení, aby byla zajištěna bezpečnost provozu plavidla.

(3) Plavební úřad při vydání osvědčení plavidla stanoví minimální počet členů posádky plavidla a její složení.

§ 25

(1) Plavidlo určené prováděcím předpisem je oprávněn vést vůdce plavidla s průkazem způsobilosti.

(2) Průkaz způsobilosti vydává plavební úřad žadateli, který

- a) dosáhl předepsaného věku, vzdělání a praxe,
- b) je spolehlivý k vedení plavidla (§ 27),
- c) prokázal svoji zdravotní způsobilost lékařským posudkem, který nesmí být starší než tři měsíce,
- d) vykoná zkoušku.

(3) Členem posádky plavidla může být jen osoba zdravotně a odborně způsobilá. Člen posádky plavidla, určeného prováděcím předpisem, musí svou odbornou způsobilost prokázat zkouškou.

(4) Na vydání průkazu způsobilosti člena posádky plavidla se vztahují podmínky pro získání průkazu způsobilosti vůdce plavidla, s výjimkou spolehlivosti k vedení plavidla.

(5) Požadované vzdělání, věk, délku praxe a způsob jejího získání, předměty, ze kterých se skládá zkouška, podrobnosti o zaměření praxe a skládání zkoušky a o vydání průkazu způsobilosti vůdce plavidla a člena posádky plavidla a podmínky zdravotní způsobilosti stanoví prováděcí předpis.

§ 26

(1) Plavební úřad je oprávněn zadržet průkaz způsobilosti vůdce plavidla a nařídit přezkoušení odborné nebo zdravotní způsobilosti člena posádky plavidla v případě, že při výkonu své funkce vykazuje nedostatky, které mohou ohrozit bezpečnost plavebního provozu. Podle výsledku přezkoušení může plavební úřad výkon příslušného oprávnění omezit nebo zakázat. V případě zákazu výkonu oprávnění odejme plavební úřad zároveň průkaz způsobilosti.

(2) K přezkoušení odborné a zdravotní způsobilosti vůdce plavidla nebo člena posádky plavidla zapsaného plavebního rejstříku je povinna dostavit se na vyzvání plavebního úřadu osoba, která je držitelem průkazu způsobilosti vůdce plavidla nebo člena posádky plavidla a která činnost vůdce plavidla nebo člena posádky plavidla nevykonávala po dobu delší deseti let; při dosažení věku 60 let a následně každý druhý kalendářní rok je tato osoba povinna se podrobit lékařské prohlídce.

§ 27

Spolehlivým k vedení plavidla zapsaného v plavebním rejstříku není ten,

- a) kdo byl pravomocně odsouzen pro trestný čin, jehož skutková podstata souvisí s vedením plavidla, nebo pro jiný trestný čin spáchaný úmyslně, jestliže vzhledem k osobě žadatele je obava, že se dopustí stejného nebo podobného činu při vedení plavidla,
- b) komu byl uložen zákaz činnosti spočívající ve vedení plavidla.

Práva a povinnosti účastníka provozu na vodní cestě

§ 28

(1) Účastník provozu na vodní cestě je povinen dodržovat pravidla provozu na vodní cestě.

(2) Nikdo nesmí poškozovat plavební znaky a jiná plavební zařízení umístěná na vodní cestě. Přemísťovat plavební znaky lze jen se souhlasem plavebního úřadu. Každý účastník provozu na vodní cestě je povinen zachovávat přiměřenou opatrnost a respektovat příkazy v místech, která jsou označena příslušnými plavebními znaky.

(3) Každý, kdo způsobil překážku provozu na vodní cestě, a tím ohrozil nebo omezil bezpečnost a plynulost tohoto provozu, je povinen neprodleně učinit taková opatření, aby byla zajištěna bezpečnost a plynulost provozu, a překážku bez odkladu odstranit. Nelze-li překážku bez odkladu odstranit, je ten, kdo ji způsobil, povinen tuto skutečnost oznámit bez zbytečného odkladu plavebnímu úřadu, který rozhodne o způsobu zajištění bezpečnosti provozu na vodní cestě a postupu odstranění překážky. V případě, že hrozí nebezpečí z prodlení, je správce vodní cesty oprávněn učinit tato opatření na náklad povinného.

(4) Podrobná pravidla provozu na vodní cestě stanoví prováděcí předpis.

§ 29

(1) Vůdce plavidla je povinen učinit všechna potřebná opatření k odvrácení ohrožení lidského života a škody na majetku. K odvrácení bezprostředně hrozícího nebezpečí je oprávněn učinit všechna opatření,

která okolnosti vyžadují, a to i taková, kterými se odchýlí od pravidel provozu na vodní cestě.

(2) K zajištění bezpečnosti provozu na vodní cestě je vůdce plavidla oprávněn ukládat osobám na plavidle příkazy. Tyto osoby jsou povinny příkazy ukládané vůdcem plavidla v rámci jeho působnosti plnit a spolupůsobit k zajištění řádného a bezpečného provozu plavidla.

§ 30

Provoz zahraničního plavidla

(1) Zahraniční plavidlo může být na vodních cestách České republiky provozováno jen na základě povolení k provozu, pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak.

(2) O vydání povolení k provozu rozhoduje plavební úřad. Podmínkou vydání povolení k provozu je prokázání pojištění odpovědnosti z provozu provozovatele zahraničního plavidla. Povolení k provozu vydá plavební úřad na základě lodních listin zahraničního plavidla, pokud je z nich zřejmé, že technický stav plavidla odpovídá podmínkám způsobilosti stanoveným tímto zákonem. V případě, že technický stav zahraničního plavidla neodpovídá těmto podmínkám, vydá plavební úřad povolení k provozu na základě prohlídky, kterou ověří technickou a provozní způsobilost zahraničního plavidla.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahují na zahraniční malé plavidlo provozované zahraniční osobou k rekreační plavbě v České republice.

§ 31

Nehoda v provozu na vodní cestě

(1) Nehodou je událost, k níž došlo v provozu na vodní cestě nebo v příčinné souvislosti s ním a která má za následek poškození nebo zničení plavidla, poškození nebo znehodnocení přepravovaného nákladu, pokud tyto následky nevplynuly z povahy samotného nákladu, dále poškození vodní cesty nebo stavby na ní, újmu na zdraví nebo smrt účastníků provozu na vodní cestě.

(2) Vůdce plavidla a provozovatel plavidla jsou povinni zajistit, aby nehoda byla neprodleně ohlášena plavebnímu úřadu, jemuž přísluší její odborné šetření a stanovení příčin. V případě, že v důsledku nehody došlo ke znečištění vod nebo k ohrožení její kvality nebo k poškození vodní cesty, její součásti nebo stavby na ní, je vůdce plavidla a provozovatel plavidla povinen ohlásit nehodu též příslušnému vodohospodářskému orgánu a správci vodní cesty. Ohlašovací povinnost se nevztahuje na takovou nehodu, jejímž

účastníkem je pouze jedno plavidlo a jejímž důsledkem je poškození pouze tohoto plavidla nebo jím přepravovaného nákladu.

(3) Plavidlo zúčastněné na nehodě, při níž následky nehody přesáhly rámec plavidla, nesmí opustit místo nehody bez souhlasu plavebního úřadu. Jestliže došlo při nehodě k poškození podponorové části plavidla nebo lze-li se důvodně domnívat, že k takovému poškození došlo, je vůdce plavidla povinen neprodleně dopravit plavidlo k nejbližší mělčině nebo na jiné bezpečné místo.

§ 32

Společná havárie

(1) Je-li plavidlo a přepravované osoby nebo věci ve společném nebezpečí (dále jen „společná havárie“), může vůdce plavidla rozhodnout o mimořádných opatřeních nebo výdajích na plavidle nebo věci v zájmu ochrany ostatních hodnot ohrožených společnou havárií.

(2) Náklady na odstranění následků společné havárie se rozvrhují mezi plavidlo a věci poměrně podle jejich hodnoty. Podrobnosti o jednotlivých druzích nákladů a způsobu jejich rozvrhnutí na odstranění následků společné havárie stanoví prováděcí předpis.

ČÁST VI

PROVOZOVÁNÍ VODNÍ DOPRAVY

§ 33

(1) Provozovat vodní dopravu pro cizí potřeby může jen ten, kdo je spolehlivý a má koncesi.⁶⁾

(2) Za spolehlivou k provozování vodní dopravy pro cizí potřeby se nepovažuje osoba, která provozovala vodní dopravu pro cizí potřeby v průběhu posledních tří let před podáním žádosti neoprávněně, a osoba, které byla v průběhu posledních tří let před podáním žádosti odejmuta koncese k provozování vodní dopravy z důvodů porušování povinností uložených právními předpisy, které s provozováním vodní dopravy souvisejí, nebo proto, že neplnila podmínky stanovené v koncesi.

§ 34

Stanovisko k rozhodování o koncesi

Ve stanovisku potřebném pro vydání koncese⁶⁾ uvede plavební úřad, zda žadatel o koncesi splňuje podmínku spolehlivosti (§ 33), věcný, časový a územní rozsah provozování vodní dopravy, popřípadě další podmínky provozování vodní dopravy.

⁶⁾ Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

§ 35

**Práva a povinnosti provozovatele
veřejné vodní dopravy**

(1) Provozovatel veřejné vodní dopravy je povinen přepravit za sjednanou cenu osobu, která o to požádá, a přijmout k přepravě zásilku za sjednanou cenu,⁷⁾ jsou-li splněny smluvní přepravní podmínky a nebrání-li mu v tom provozní podmínky.

(2) Provozovatel veřejné vodní dopravy je dále povinen před zahájením provozu zveřejnit v Obchodním věstníku smluvní přepravní podmínky, za nichž bude veřejnou dopravu provozovat, jízdní řád, tarif a den zahájení provozu.

§ 36

Doprava nebezpečných věcí

(1) Předměty a látky, pro jejichž povahu může být ohrožena bezpečnost přepravovaných osob a věcí nebo životní prostředí (dále jen „nebezpečné věci“) stanovené prováděcím předpisem, lze přepravovat jen na základě povolení plavebního úřadu. Podmínky přepravy nebezpečných věcí a náležitosti žádosti o její povolení stanoví prováděcí předpis.

(2) Plavební úřad je povinen informovat o vydaném povolení podle odstavce 1 příslušné okresní úřady,⁸⁾ jejichž územním obvodem bude přeprava nebezpečných věcí uskutečněna.

§ 37

Mezinárodní doprava

(1) Pro provozování vodní dopravy na území nebo přes území České republiky zahraničním provozovatelem je nutné povolení plavebního úřadu, pokud mezinárodní smlouva, jíž je Česká republika vázána, nestanoví jinak. Zahraničním provozovatelem vodní dopravy je fyzická osoba s trvalým pobytem nebo právnická osoba se sídlem mimo území České republiky, která provozuje vodní dopravu plavidly evidovanými v plavebním rejstříku cizího státu.

(2) Povolení může být vydáno zahraničnímu provozovateli vodní dopravy, který je podle předpisů platných ve státě, na jehož území má sídlo nebo bydliště, oprávněn provozovat vodní dopravu. Povolení se nevydává, je-li požadovaná doprava v rozporu se zájmy České republiky.

ČÁST VII

VÝKON STÁTNÍ SPRÁVY V PLAVBĚ

§ 38

(1) Zřizuje se správní úřad Státní plavební správa se sídlem v Praze, který je podřízen Ministerstvu dopravy.

(2) V čele Státní plavební správy je ředitel, kterého jmenuje a odvolává ministr dopravy.

(3) Statut Státní plavební správy schvaluje ministr dopravy.

§ 39

Státní správu podle tohoto zákona vykonávají plavební úřady, kterými jsou Ministerstvo dopravy a Státní plavební správa.

§ 40

Státní plavební správa vykonává působnost podle tohoto zákona s výjimkou věcí, ve kterých rozhoduje Ministerstvo dopravy.

§ 41

Ministerstvo dopravy

- a) rozhoduje o schválení typu plavidla, s výjimkou malých plavidel, plovoucích strojů a plovoucích zařízení,
- b) vydává stanovisko pro rozhodování o koncesi k provozování vodní dopravy,
- c) rozhoduje o udělení povolení pro provozování mezinárodní vodní dopravy,
- d) je odvolacím orgánem ve správním řízení ve věcech upravených tímto zákonem proti rozhodnutí Státní plavební správy.

§ 42

Státní dozor

(1) Státní dozor na sledovaných vodních cestách a provozu na nich vykonává Ministerstvo dopravy a Státní plavební správa.

(2) Státní dozor zahrnuje kromě povinností stanovených tímto zákonem rovněž provádění státního požárního dozoru a preventivních požárních kontrol nad plavidly podle zvláštního předpisu.⁹⁾

⁷⁾ Zákon ČNR č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění zákona č. 135/1994 Sb.

⁸⁾ Zákon ČNR č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁾ Zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů.

(3) Při výkonu státního dozoru pověřená osoba dozírá, zda správci sledovaných vodních cest, provozovatelé přístavů, provozovatelé plavidel a provozovatelé vodní dopravy plní povinnosti stanovené tímto zákonem.

(4) Zjistí-li pověřená osoba při výkonu dozoru porušení povinností stanovených tímto zákonem, podle potřeby a povahy zjištěných nedostatků uloží rozhodnutím způsob a lhůtu k odstranění těchto nedostatků a jejich příčin. Ostatní práva a povinnosti pověřených osob při výkonu státního dozoru stanoví zvláštní předpis.¹⁰⁾

Ukládání pokut

§ 43

(1) Státní plavební správa může uložit pokutu až do výše 100 000 Kč:

- a) fyzické i právnické osobě, která způsobí překážku provozu na sledované vodní cestě a nezajistí bezpečnost provozu na ní,
- b) provozovateli přístavu, který nezajistí bezpečný provoz přístavu, nebo neoprávněně zastaví nebo omezí provoz přístavu,
- c) provozovateli plavidla, který provozuje plavidlo bez osvědčení plavidla a plavidlo, které lze provozovat jen za podmínky pojištění provozovatele, bez tohoto pojištění,
- d) provozovateli plavidla, který provozuje plavidlo, jež svou konstrukcí a technickým stavem neodpovídá požadavkům bezpečnosti provozu, obsluhujících osob, přepravovaných osob a věcí, ohrožuje životní prostředí nebo jehož technická způsobilost nebyla schválena nebo není-li opatřeno poznávacími znaky nebo jedná-li se o plovoucí těleso provozované bez povolení,
- e) provozovateli plavidla, který nezajistí vedení plavidla vůdcem a posádkou s platným průkazem způsobilosti,
- f) provozovateli veřejné vodní dopravy, který nezveřejní smluvní přepravní podmínky, jízdní řád a tarif ke dni zahájení provozu,
- g) provozovateli plavidla, který nepřizpůsobil provoz plavidla na vodní cestě povaze a stavu vodní cesty.

(2) Státní plavební správa může uložit pokutu až do výše 500 000 Kč správci sledované vodní cesty, který neplní povinnosti udržovat, řádně značit a zajišťovat bezpečnost provozu sledované vodní cesty.

(3) Státní plavební správa může uložit pokutu až do výše 1 000 000 Kč:

- a) provozovateli plavidla, který užívá veřejného přístavu plavidlem naloženým nebezpečnými věcmi bez zvláštního povolení plavebního úřadu,
- b) provozovateli vodní dopravy, který nedodržuje podmínky pro přepravu nebezpečných věcí,
- c) provozovateli vodní dopravy, který provozuje mezinárodní vodní dopravu bez povolení plavebního úřadu.

§ 44

(1) Pokutu lze uložit do dvou let ode dne, kdy se Státní plavební správa o porušení uvedených povinností dozvěděla, nejpozději však do tří let ode dne, kdy k porušení došlo.

(2) Při stanovení výše pokuty se přihlíží k závažnosti, významu a době trvání protiprávního jednání a k rozsahu způsobené škody.

(3) Pokuty uložené podle tohoto zákona Státní plavební správa rovněž vybere. Pokuty jsou příjmem státního rozpočtu.

§ 45

Projednávání přestupků

Porušení právních předpisů pro provozování plavby projednává Státní plavební správa podle obecných předpisů o přestupcích.¹¹⁾

ČÁST VIII

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 46

Řízení ve věcech upravených tímto zákonem

V řízení ve věcech upravených tímto zákonem se postupuje podle obecných předpisů o správním řízení, pokud tento zákon nestanoví jinak.

§ 47

Ustanovení § 9 až 21 a § 24 až 27 se vztahují na plavidla Armády České republiky a plavidla Policie České republiky, jejich vůdce a členy posádek, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak.

§ 48

Ustanovení vyhlášky Ministerstva dopravy č. 65/1967 Sb., o plaveckých a námořnických knížkách, se nepoužijí, pokud se týkají vnitrozemské plavby.

¹⁰⁾ Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění zákona č. 166/1993 Sb.

¹¹⁾ Zákon ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

Doplnění souvisejících zákonů**§ 49**

Zákon č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění zákona České národní rady č. 425/1990 Sb., se doplňuje takto:

V § 5 odst. 5 se na konci první věty připojují tato slova: „s výjimkou vodních cest dopravně významných“.

§ 50

Zákon České národní rady č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství, ve znění zákona České národní rady č. 49/1982 Sb., zákona České národní rady č. 425/1990 Sb. a zákona České národní rady č. 23/1992 Sb., se doplňuje takto:

V § 5 písm. g) se na konci za slova „vodních cest“ připojují tato slova: „s výjimkou vodních cest dopravně významných“.

§ 51**Přechodná ustanovení**

(1) Práva a závazky rozpočtové organizace Státní plavební správa zřízené Ministerstvem dopravy existující ke dni jejího zrušení přecházejí dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na Státní plavební správu zřízenou podle tohoto zákona.

(2) Provozovatel plavidla, které lze provozovat na vodní cestě jen za podmínky pojištění odpovědnosti za škodu z provozu plavidla sjednaného jeho provozovatelem, je povinen sjednat toto pojištění do dvou let od účinnosti tohoto zákona. Do doby sjednání tohoto pojištění, nejdéle však do dvou let od účinnosti tohoto zákona, je považován za provozovatele plavidla, který splňuje podmínku pojištění podle tohoto zákona.

(3) Lodní osvědčení a zvláštní povolení pro provoz plovoucího zařízení vydaná podle předpisů platných před účinností tohoto zákona se považují za osvědčení plavidla podle tohoto zákona.

(4) Průkazy způsobilosti vůdců plavidel a členů posádek plavidel vydané podle předpisů platných před účinností tohoto zákona zůstávají v platnosti.

§ 52**Zmocňovací ustanovení**

Ministerstvo dopravy vydá právní předpisy k provedení § 3 odst. 1, § 3 odst. 2, § 6 odst. 3, § 8 odst. 4, § 9 odst. 1, § 10 odst. 1, § 10 odst. 2, § 10 odst. 3, § 10 odst. 5, § 11 odst. 1, § 17 odst. 1, § 17 odst. 3, § 18 odst. 2, § 19 odst. 1, § 20 odst. 1, § 21, § 24 odst. 1, § 24 odst. 2, § 25 odst. 1, § 25 odst. 3, § 25 odst. 5, § 28 odst. 4, § 32 odst. 2 a § 36 odst. 1.

§ 53**Zrušovací ustanovení**

Zrušují se:

1. zákon č. 26/1964 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění zákona č. 126/1974 Sb.,
2. vyhláška Federálního ministerstva dopravy č. 137/1974 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění vyhlášky Federálního ministerstva dopravy č. 94/1976 Sb.,
3. nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 11/1976 Sb., o evidenci vnitrozemských plavidel,
4. vyhláška Ministerstva dopravy č. 65/1964 Sb., o přístavním řádu pro československé přístavy,
5. vyhláška Ministerstva dopravy č. 66/1964 Sb., o překladním a skladním řádu pro přístavy určené pro veřejnou potřebu,
6. vyhláška Ministerstva dopravy č. 134/1964 Sb., o přepravním řádu vodní dopravy, ve znění vyhlášky Federálního ministerstva dopravy č. 31/1982 Sb. a vyhlášky Federálního ministerstva dopravy č. 23/1984 Sb.,
7. výnos Federálního ministerstva dopravy č. j. 15 000/1975-25, kterým se určují technická zařízení na plavidlech a v přístavech, která slouží přímému zabezpečení provozu vodní dopravy, a stanoví způsob výkonu dozoru nad těmito určenými technickými zařízeními (registrován v částce 27/1975 Sb.),
8. výnos Federálního ministerstva dopravy č. j. 26 357/1975 o odborné způsobilosti členů posádek vnitrozemských plavidel (registrován v částce 39/1975 Sb.),
9. výnos Federálního ministerstva dopravy č. j. 22 690/1983-025 o vybavení rekreačních plavidel plujících v režimu mezinárodní plavby lodními dokumenty (registrován v částce 20/1984 Sb.),
10. výnos Federálního ministerstva dopravy č. j. 9737/1984-025 o přepravách vojenských kontejnerových zásilek (registrován v částce 22/1984 Sb.),
11. výnos Federálního ministerstva dopravy č. j. 19 486/1985-25 o vydání Pověření k výkonu státního odborného dozoru nad vnitrozemskou plavbou (registrován v částce 33/1985 Sb.).

§ 54

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. října 1995.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

Příloha č. 1

Součásti vodní cesty

Součástmi vodní cesty jsou:

1. opevnění břehů, plavební mosty, plavební tunely a lodní propustě,
2. pobřežní obslužné cesty vodního toku, plavební znaky na hladině, na březích, na mostech a na jiných objektech a zařízeních, která křížují vodní cesty a kilometráž vodní cesty,
3. uzavírací objekty na plavebních kanálech, zařízení pro regulaci stavu vody, nádrže pro nalepšování průtoků na vodní cestě, vodočty a výstražná zařízení,
4. jezy a ostatní vzdouvací zařízení,
5. plavební komory, lodní zdvihadla (svislá nebo

šikmá) včetně rejd a úsporných komor, příp. jiná speciální plavební zařízení pro řízení plavby a její bezpečnost,

6. vodní části, břehové úpravy, nábřežní zdi a vyvazovací zařízení přístavů,
7. vyvazovací a vodící zařízení (kotevní bóje, dalby, zachytňné kůly, dopravní majáky, svodidla a odrazné trámy),
8. pohyblivé můstky a ostatní zařízení přístavišť,
9. zařízení k vybírání plavebních poplatků,
10. velíny a jiná zařízení a objekty, sloužící bezprostředně k provozu vodní cesty nebo jejich součástí.

Příloha č. 2

Seznam dopravně významných využitelných vodních cest

Využitelnými vodními cestami jsou:

1. vodní tok Labe od říčního km 148,7 (Opatovice) po říční km 102,2 (Chvaletice),
2. vodní tok Moravy od ústí vodního toku Bečvy po soutok s vodním tokem Dyje, včetně průplavu Otrokovice – Rohatec,
3. vodní tok Bečvy od Přerova po ústí vodního toku Moravy,

4. vodní tok Odry od Polanky na Odrou po státní hranici s Polskem,
5. vodní tok Ostravice pod ústím Lučiny,
6. vodní tok Berounky od říčního km 37,0 po přístav Radotín,
7. vodní tok Ohře od říčního km 3,0 (Terezín) po ústí do vodního toku Labe.

115

ZÁKON

ze dne 26. května 1995

o vinohradnictví a vinařství a o změně některých
souvisejících právních předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

ČÁST PRVNÍ
OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Zákon upravuje ochranu révy vinné pěstované na vinicích stanovením vinařských regionů, vinařských oblastí a vinařských obcí a ochranu révového vína uváděného do oběhu stanovením podmínek pro zabezpečení jeho jakosti. Rovněž upravuje vedení vinohradnické a vinařské evidence.

§ 2

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) vinohradnictvím pěstování révy vinné na vinici, výroba podnožové révy, roubů, révových sazeňnic, výsadba a ošetřování vinic a sklizeň hroznů,
- b) révou vinnou odrůdy rodu *Vitis*, registrované ve Státní odrůdové knize¹⁾ jako odrůdy moštové nebo odrůdy stolní,
- c) podnožovou révou odrůdy révy registrované ve Státní odrůdové knize¹⁾ jako podnož pro révu vinnou, používané jako podnože pro vypěstování révových sazeňnic,
- d) révou sazeňnicí sazeňnice naroubované nebo pravokořenné révy vinné sloužící k vypěstování vinného keře,
- e) vinicí pozemky s trvalou kulturou révy vinné v celkovém počtu nejméně 200 keřů nebo přesahující celkovou plochu 300 m²,
- f) hrozny plodenství vyrostlá na keřích révy vinné určené pro přímou spotřebu (stolní hrozny) nebo pro výrobu révového vína (moštové hrozny),

- g) vinařstvím výroba vína, tj. zpracování hroznů na révové víno, včetně jeho přetáčení, školení, skladování a lahvování, za účelem uvádění révového vína do oběhu,
- h) stupněm cukernatosti obsah zkvasitelných cukrů v hroznech vyjádřený v kg ve 100 l révového moštu,
- i) révovým moštem šťáva získaná oddělením pevných částí hroznů révy vinné,
- j) zahuštěným révovým moštem koncentrát. Postup získávání tohoto koncentráту z révového moštu upraví právní předpis vydaný Ministerstvem zemědělství (dále jen „ministerstvo“),
- k) révovým vínem nápoj vyrobený alkoholovým kvašením révového moštu, a to buď úplným, nebo částečným,
- l) konzervačními látkami látky zabraňující druhotnému kvašení vína,
- m) přídatnými látkami látky, které nejsou předmětem samostatného konzumu a používají se za účelem ovlivnění některých vlastností révového vína nebo z technologických důvodů,
- n) školením vína technologický postup prováděný za účelem odstranění nežádoucích látek a zvýšení kvality révového vína,
- o) uváděním do oběhu nabízení k prodeji, obchodní skladování, prodej nebo jakýkoliv jiný způsob převodu na jiné osoby za účelem dosažení zisku,
- p) pěstitelém révy vinné osoba, která se zabývá vinohradnictvím,
- r) výrobcem révového vína osoba, která se zabývá vinařstvím.

§ 3

Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský

Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský (dále jen „ústav“) je správním úřadem. Ústav je podřízen ministerstvu. Vykonává působnost stanovenou tímto zákonem a působnost stanovenou zvláštními zákony.²⁾

¹⁾ § 5 odst. 3 zákona č. 61/1964 Sb., o rozvoji rostlinné výroby, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ Např. zákon č. 61/1964 Sb.

ČÁST DRUHÁ VINOHRADNICTVÍ

§ 4

Pro zakládání vinice smějí být používány pouze révové sazenice uznané ústavem podle zvláštních předpisů.³⁾

§ 5

(1) Územně se pěstování révy vinné rozděluje na vinařské regiony, vinařské oblasti a vinařské obce.

(2) Vinařské regiony jsou český a moravský.

(3) Region český je území vymezené obcí Praha, okresy Praha-východ, Praha-západ, Beroun, Mladá Boleslav, Mělník, Litoměřice, Louny, Most a Kutná Hora, ve kterých se nacházejí stanovené vinařské oblasti a vinařské obce.

(4) Region moravský je území vymezené okresy Brno-město, Brno-venkov, Znojmo, Břeclav, Hodonín, Uherské Hradiště, Kroměříž, Vyškov, Třebíč, Prostějov a Zlín, ve kterých se nacházejí stanovené vinařské oblasti a vinařské obce.

(5) Vinařské oblasti jsou tvořeny katastrálními územími vinařských obcí s podobnými půdněklimatickými podmínkami, vinařské obce jsou tvořeny územími obcí⁴⁾ ve vinařských oblastech s viničními plochami.

(6) Vinařské oblasti v regionu českém jsou pražská, mělnická, roudnická, žernosecká, mostecká a čáslavská.

(7) Vinařské oblasti v regionu moravském jsou brněnská, bzenecká, mikulovská, mutěnická, velkopavlovická, znojemská, strážnická, kyjovská, uherskohradištská a Podluží.

(8) Ministerstvo stanoví právním předpisem

- a) seznam vinařských obcí v jednotlivých vinařských oblastech,
- b) odrůdy révy vinné v jednotlivých vinařských oblastech, z jejichž hroznů lze vyrábět révové víno s přívlastkem.

ČÁST TŘETÍ VINAŘSTVÍ

§ 6

Třídění révového vína

Révové víno uváděné do oběhu se podle cukernatosti hroznů, z nichž bylo vyrobeno, třídí na

- a) révové víno stolní,
- b) révové víno jakostní,
- c) révové víno s přívlastkem.

§ 7

Révové víno stolní

(1) Révové víno stolní smí být vyráběno pouze z hroznů, které dosáhly nejméně 11 stupňů cukernatosti, nebo z révového vína z dovozu.

(2) Pokud je révové víno stolní označeno jako české nebo moravské, nesmí přídavek jiných révových vín vyrobených z hroznů jiné než domácí produkce nebo révového vína z dovozu překročit 15 % objemu.

(3) Révová vína stolní nesmí být označena názvem odrůdy a názvem oblasti.

§ 8

Révové víno jakostní

(1) Révové víno jakostní smí být vyráběno pouze ve dvou druzích, a to jako známkové révové víno jakostní nebo jako odrůdové révové víno jakostní.

(2) Druh známkové révové víno jakostní smí být vyráběno jakostní úpravou odrůdových révových vín a musí mít stálou jakost.

(3) Druh odrůdové révové víno jakostní smí být vyráběno z hroznů domácí produkce odrůd registrovaných ve Státní odrůdové knize,¹⁾ které dosáhly nejméně 15 stupňů cukernatosti, nebo dovezených hroznů o cukernatosti nejméně 15 stupňů nebo úpravou odrůdového révového vína z dovozu. Při použití hroznů nebo révového vína z dovozu v podílu nad 50 % musí být uveden stát, odkud byly hrozny nebo révové víno dovezeny. U odrůdových révových vín jakostních smí příměs jiné odrůdy dosáhnout nejvýše 15 %.

(4) Odrůdové révové víno jakostní musí být označeno vinařskou oblastí a může být označeno i vinařskou obcí.

§ 9

Révové víno s přívlastkem

(1) Révové víno s přívlastkem smí být vyráběno pouze ve třech druzích, a to jako kabinet, pozdní sběr a výběr z hroznů, z hroznů odrůd révy vinné domácí produkce stanovených prováděcím předpisem. Révové víno s přívlastkem musí obsahovat nejméně 90 % označené odrůdy a musí nést přesné označení vinařské oblasti a vinařské obce, v níž byly vypěstovány hrozny.

(2) Druh kabinet je dovoleno vyrábět jen z hroznů, které dosáhly nejméně 19 stupňů cukernatosti.

³⁾ § 12 zákona č. 61/1964 Sb.

⁴⁾ § 1 odst. 2 zákona ČNR č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

(3) Druh pozdní sběr je dovoleno vyrábět jen z hroznů, které dosáhly nejméně 21 stupňů cukernatosti.

(4) Druh výběr z hroznů je dovoleno vyrábět jen z hroznů, které dosáhly nejméně 24 stupňů cukernatosti.

(5) Révové víno s přívlastkem je dovoleno vyrábět pouze z hroznů, jejichž odrůda, původ, cukernatost a hmotnost byla ověřena podle zvláštního zákona.⁵⁾

§ 10

Výroba révového vína

(1) Výrobce révového vína smí vyrábět révové víno jen z čerstvých hroznů, přídatných a konzervačních látek, které odpovídají požadavkům stanoveným tímto zákonem, prováděcími a zvláštními předpisy.⁶⁾

(2) Výrobce révového vína je povinen dodržovat požadavky na výrobu, jakost a zdravotní nezávadnost stanovené tímto zákonem, prováděcími předpisy a zvláštními předpisy.⁷⁾

(3) Výrobce révového vína je povinen zajistit soustavnou kontrolu své produkce způsobem stanoveným prováděcími předpisy a vést o tom evidenci.

(4) Ministerstvo stanoví právním předpisem

- a) podrobnosti o třídění a o požadavcích na jakost révového vína,
- b) podrobnosti o výrobě révového vína,
- c) způsob provádění kontroly produkce včetně odběru vzorků,
- d) normy technologických ztrát při výrobě vína.

§ 11

Omezení při výrobě a uvádění révového vína do oběhu

Je zakázáno

- a) doslazovat révové mošty pro výrobu stolních a jakostních révových vín rafinovaným cukrem nebo zahuštěným révovým moštem

1. nad 21 stupňů cukernatosti pro výrobu révových vín bílých,
2. nad 22 stupňů cukernatosti pro výrobu révových vín červených,

b) přisazovat révové víno s přívlastkem a doslazovat révové mošty pro jejich výrobu,

c) konzervovat révová vína s přívlastkem chemickými látkami s výjimkou konzervování použitím dávek oxidu siřičitého v množství stanoveném zvláštním předpisem,⁸⁾

d) užívat takové látky nebo výrobní postupy, které jsou způsobilé

1. révové víno rozmnožovat,
2. ovlivňovat základní vlastnosti révového vína, jako je přirozený extrakt nebo přirozená skladba buketních a aromatických látek, s výjimkou obsahu kyselin,
3. změnit chemické složení révového vína tak, že nelze zjistit, zda bylo vyrobeno výlučně kvašením révového moštu, nejde-li o výrobky z révového vína, u kterých je úprava povolena prováděcím předpisem,

e) skladovat vína ovocná nebo jejich směsi v prostorech, kde se skladuje révové víno, nejsou-li tato vína odděleně umístěna a zřetelně označena,

f) označovat jako révové víno

1. nápoje připravené ze zředěného révového moštu,
2. révový mošt a révové víno připravené jiným postupem a s použitím jiných konzervačních a přídatných látek, než stanoví tento zákon a prováděcí předpis,
3. alkoholický nápoj vyrobený alkoholovým kvašením výluhů z matolin (druhák),
4. alkoholický nápoj vyrobený kvašením zředěných a doslazených kvasničných kalů (kvasničák),
5. směsi révového vína s alkoholickými nápoji vyrobenými z ovoce, sladu, medu, rostlin nebo jejich výluhů,

⁵⁾ § 3 odst. 1 písm. f) zákona ČNR č. 63/1986 Sb., o České zemědělské a potravinářské inspekci.

⁶⁾ Např. zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ Výnos Ministerstva zdravotnictví ČSR č. 75/1990 sb. Hyg. př. o mikrobiologických požadavcích na potraviny a jejich obaly (vyhlášený pod č. 374/1991 Sb.).

Směrnice Ministerstva zdravotnictví ČSR č. 68/1985 sb. Hyg. př. o hygienických požadavcích na kovové obaly (registrované v částce č. 34/1985 Sb.).

Směrnice Ministerstva zdravotnictví ČSR č. 49/1978 sb. Hyg. př. o hygienických požadavcích na plasty a předměty z plastů přicházející do styku s potravinami, ve znění výnosu č. 73/1989 sb. Hyg. př. (registrované v částkách 13/1978 Sb. a 8/1989 Sb.).

⁸⁾ Směrnice Ministerstva zdravotnictví ČSR č. 50/1978 sb. Hyg. př. o cizorodých látkách v potravinách, ve znění směrnic č. 63/1984 sb. Hyg. př. a směrnic č. 69/1986 sb. Hyg. př. (registrované v částkách 21/1978 Sb., 19/1984 Sb. a 7/1986 Sb.).

g) používat

1. nízkokalorická nebo nekalorická sladidla pro úpravu sladkosti vína, s výjimkou vín určených pro diabetiky,
2. syntetické esence nebo voňavé látky, syntetická a přírodní barviva, s výjimkou červeného barviva z modrých hroznů révy vinné,
3. kyselinu citronovou, nejde-li o výrobu šumivých vín,

h) uvádět do oběhu révové víno, jestliže

1. jsou překročeny hodnoty obsahu zdraví škodlivých látek stanovených zvláštními předpisy,⁹⁾
2. nebyly dodrženy požadavky na jakost stanovené prováděcím předpisem,
3. neodpovídá zařídění podle § 6,
4. je neoznačené nebo nesprávně označené podle § 13,
5. nebylo ministerstvem rozhodnuto o jeho zařídění podle § 14, jde-li o odrůdové révové víno jakostní a révové víno s přívlastkem.

§ 12

Balení

(1) Révové víno smí být při uvádění do oběhu baleno pouze do obalů a obalových materiálů, které odpovídají požadavkům stanoveným zvláštními předpisy⁷⁾ a chrání je před znehodnocením nebo zkažením. Obal nesmí nepříznivě ovlivňovat jakost a zdravotní nezávadnost révového vína. Révové víno s přívlastkem smí být plněno pouze do skleněných lahví o obsahu do 0,75 l. Toto omezení se nevztahuje na révové víno s přívlastkem dovážené v lahvích.

(2) Lahve musí být uzavřeny funkčně vyhovujícími a zdravotně nezávadnými uzávěry.

§ 13

Označování

(1) Révové víno v balení určeném pro spotřebitele¹⁰⁾ musí být na obale opatřeno těmito údaji

- a) název a sídlo, popřípadě jméno a trvalý pobyt výrobce révového vína, popřípadě osoby, která révové víno uvádí do oběhu,
- b) obchodní název výrobku se zaříděním podle § 6, popřípadě podle prováděcího předpisu a u odrůdových révových vín jakostních a révových vín s přívlastkem také název odrůdy,
- c) země původu u révových vín dovážených nebo vyrobených z dovezených hroznů, přesáhne-li jejich podíl 50 %,

d) obsah balení,

- e) výrobní údaje v pořadí rok lahvování, číslo výrobní partie, u révových vín s přívlastkem také rok sklizně hroznů,
- f) informace o zařazení révového vína podle obsahu cukru,
- g) obsah alkoholu a použité chemické konzervační prostředky včetně jejich množství.

(2) Je-li víno určeno pro určitý okruh spotřebitelů (víno pro diabetiky), musí být tento údaj uveden na obale.

(3) Révová vína s přívlastkem musí mít na obale uvedenou vinařskou oblast a vinařskou obec.

(4) Obaly s révovým vínem stolním a jakostním uváděné do oběhu nikoliv v balení určeném pro spotřebitele musí být vždy opatřeny údaji uvedenými v odstavci 1 písm. a), b), c), d), f) a g) a číslem výrobní partie.

(5) Údaje na obale určeném pro spotřebitele musí být uvedeny v jazyce českém.

(6) Ministerstvo stanoví právním předpisem přípustné odchylky od obsahu balení určeného pro spotřebitele.

§ 14

Odběr vzorků

(1) Výrobce révového vína a osoba, která je uvádí do oběhu, jsou povinni před uvedením do oběhu umožnit ministerstvu odběr vzorků k ohodnocení v nezbytně nutném množství, a to u odrůdového révového vína jakostního a révového vína s přívlastkem z každého roku sklizně a u révového vína dovezeného ze zahraničí v cisternách nebo sudech vždy po dovozu.

(2) Po ohodnocení révových vín podle odstavce 1 ministerstvo rozhodne, zda toto víno lze uvést do oběhu, a v kladném případě rozhodne o jeho zařídění podle § 6.

(3) Ministerstvo stanoví právním předpisem způsob odběru a velikost vzorků révových vín uvedených v odstavci 1 a postup při jejich hodnocení.

§ 15

Prodej nalévaného révového vína

Při prodeji nalévaného révového vína je zakázáno mísit révové víno z načatých lahví. Mísení révového vína s vodou, sodovkou či minerálkou (vinný střik) je

⁹⁾ Směrnice Ministerstva zdravotnictví ČSR č. 50/1978 sb. Hyg. př., ve znění směrnic č. 63/1984 sb. Hyg. př. a směrnic č. 69/1986 sb. Hyg. př. (registrované v částkách 21/1978 Sb., 19/1984 Sb. a 7/1986 Sb.).

Výnos Ministerstva zdravotnictví ČR č. 75/1990 sb. Hyg. př. (vyhlášený pod č. 374/1991 Sb.).

¹⁰⁾ § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

dovoleno pouze na přání zákazníka a v jeho přítomnosti. Při podávání réвовého vína v originální lahvi smí být lahev otvírána jen před zákazníkem.

§ 16

Skladování réвовého vína

(1) Réвовé víno určené k uvádění do oběhu smí být skladováno jen v temných skladovacích prostorách bez přímého denního světla, při teplotách od 6 do 15 °C.

(2) Réвовé víno při skladování v nádobách i lahvích musí být řádně označeno, aby nemohlo dojít k nežádoucí záměně a vždy bylo možné prokázat původ a jedinečnost réвовého vína.

ČÁST ČTVRTÁ

VINOHRADNICKÁ A VINAŘSKÁ EVIDENCE

§ 17

(1) Veškeré vinice podléhají evidenci. Evidenci vede ústav, který též přiděluje pozemkům, na kterých jsou založeny vinice, registrační číslo.

(2) Pěstitel révy vinné je povinen do jednoho měsíce od právní moci územního rozhodnutí o využití území¹¹⁾ požádat ústav o přidělení registračního čísla pozemkům uvedeným v odstavci 1.

(3) Ústav je povinen pěstiteli révy vinné přidělit registrační číslo do jednoho měsíce ode dne obdržení žádosti podle odstavce 2.

(4) Pěstitel révy vinné je povinen pozemky uvedené v odstavci 1 označit přiděleným registračním číslem a zrušení vinice neprodleně oznámit ústavu.

§ 18

(1) Pěstitel révy vinné je povinen vést průkaznou evidenci, ze které musí být zřejmá plocha vinic s členěním podle vysázených odrůd a počtu keřů, územní rozhodnutí o využití území¹¹⁾ a registrační číslo, údaje o použitém chemickém ošetřování vinic a o hmotnosti a cukernatosti sklizených hroznů a jejich prodeji.

(2) Výrobce réвовého vína je povinen vést průkaznou evidenci o hmotnosti a cukernatosti nakoupených a zpracovaných hroznů nebo objemu réвовého moštu, o hmotnosti nakoupeného a zpracovaného rafinovaného cukru a o objemu vyrobeného réвовého vína.

(3) Povinnost podle odstavce 2 se vztahuje přiměřeně na vedení evidence výroby a užití alkoholických nápojů vyrobených z výluhu matolin a zředěných kvasničných kalů.

(4) Evidence podle odstavců 1 až 3 a související doklady musí být uchovávány po dobu pěti let a musí být předloženy na požádání orgánům dozoru.

(5) Ministerstvo upraví právním předpisem podrobnosti o vedení evidence podle odstavců 1 až 3 a způsob vedení evidence o zásobách a oběhu réвовého vína.

ČÁST PÁTÁ

DOZOR

§ 19

Orgány dozoru nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem jsou ústav, pokud jde o vinohradnictví, a Česká zemědělská a potravinářská inspekce (dále jen „inspekce“), pokud jde o vinařství.

§ 20

Orgány dozoru

- a) dozírají na dodržování povinností stanovených tímto zákonem a prováděcími předpisy,
- b) zjišťují příčiny nedostatků a osoby za ně odpovědné,
- c) podle potřeby a povahy zjištěných nedostatků ukládají rozhodnutím způsob a lhůtu k odstranění těchto nedostatků a jejich příčin.

§ 21

(1) Oprávnění a povinnosti pracovníků orgánů dozoru a kontrolovaných osob jsou stanoveny zvláštními předpisy.¹²⁾

(2) Za odebrané kontrolní vzorky se pěstiteli révy vinné nebo výrobcí réвовého vína poskytuje náhrada do výše výrobní ceny.

§ 22

Zvláštní opatření

(1) Jestliže to vyžaduje ochrana zdraví lidí nebo ochrana spotřebitele před falšovanými a nejakostními výrobky, uloží ústav pěstiteli révy vinné nebo inspekce výrobcí réвовého vína nebo osobě, která je uvádí do oběhu, opatření uvedená v odstavcích 2 a 3.

¹¹⁾ § 39 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.
§ 10 vyhlášky č. 85/1976 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů.

¹²⁾ Zákon ČNR č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon ČNR č. 63/1986 Sb.

(2) Ústav uloží pěstiteli révy vinné zničení podnožové révy, roubů révy vinné a révových sazenic, které tento pěstitel vyrábí a uvádí do oběhu, aniž by byly uznány ústavem podle zvláštních předpisů.³⁾

(3) Inspekce uloží

- a) výrobci révového vína nebo osobě, která uvádí do oběhu révové víno, jež neodpovídá zařídění podle § 6, v důsledku nesprávné manipulace s révovým vínem po zařídění podle § 14, jeho přerážení,
- b) výrobci révového vína nebo osobě, která je uvádí do oběhu, při podezření ze zdravotní závadnosti révového vína pozastavení uvádění révového vína do oběhu do doby konečného rozhodnutí o zdravotní závadnosti. Jde-li o závalu odstranitelnou, uloží její odstranění; jde-li o závalu neodstranitelnou, uloží vyloučení révového vína z oběhu,
- c) výrobci révového vína nebo osobě, která uvádí do oběhu révové víno v rozporu s tímto zákonem, zákaz jeho uvádění do oběhu a nařídí zvláštní způsob jeho zpracování a užití.

(4) Zvláštní opatření lze uložit též vedle pokuty podle § 23.

§ 23

Pokuty

(1) Ústav uloží pěstiteli révy vinné, který poruší povinnosti

- a) uvedené v § 4, § 17 odst. 2 a 4 a § 18 odst. 1 a 4 pokutu až do výše 100 000 Kč,
- b) uvedené pod písmenem a) opětovně, pokutu až do výše 300 000 Kč,
- c) nařízené zvláštním opatřením podle § 22 odst. 1 a 2, ztěžuje nebo maří výkon dozoru, neprovede ve stanovené lhůtě rozhodnutí ústavu k odstranění zjištěných nedostatků a jejich příčin, pokutu až do výše 500 000 Kč,
- d) uvedené pod písmenem c) opětovně, pokutu až do výše 1 000 000 Kč.

(2) Inspekce uloží výrobci révového vína nebo osobě, která je uvádí do oběhu, jestliže poruší povinnosti

- a) uvedené v § 9 odst. 5, § 10, 12, 15, 16 a § 18 odst. 2 až 4, pokutu až do výše 100 000 Kč,
- b) uvedené pod písmenem a) opětovně, pokutu až do výše 300 000 Kč,
- c) uvedené v § 7, 8, § 9 odst. 1 až 4, § 11 písm. a), b), c), d), e), f), g) a písm. h) bodech 2 až 5, § 13 a 14, pokutu až do výše 300 000 Kč,

d) uvedené pod písmenem c) opětovně, pokutu až do výše 500 000 Kč,

e) uvedené v § 11 písm. h) bodu 1, ztěžuje nebo maří výkon dozoru anebo neprovede ve stanovené lhůtě rozhodnutí inspekce k odstranění zjištěných nedostatků a jejich příčin, pokutu až do výše 500 000 Kč,

f) uvedené pod písmenem e) opětovně, pokutu až do výše 2 000 000 Kč.

(3) Za opětovné se považuje takové porušení povinnosti, k němuž došlo v době do jednoho roku od předchozího porušení povinnosti podle tohoto zákona, za něž byla podle odstavce 1 písm. a) a c) a odstavce 2 písm. a), c) a e) uložena pokuta pravomocným rozhodnutím.

(4) Při stanovení výše pokuty se přihlídně k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání.

(5) Pokutu lze uložit do jednoho roku ode dne, kdy orgán dozoru zjistil porušení povinnosti, nejdéle však do tří let od doby, kdy k porušení došlo.

(6) Pokutu vybírá ten orgán, který ji uložil. Pokutu vymáhá územní finanční orgán¹³⁾ podle zvláštních předpisů.¹⁴⁾

(7) Pokuta je příjmem státního rozpočtu České republiky.

ČÁST ŠESTÁ

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

§ 24

Vztah ke správnímu řádu

Na řízení podle tohoto zákona se vztahují obecné předpisy o správním řízení.¹⁵⁾

§ 25

Pěstitel révy vinné je povinen do 30. června 1996 oznámit ústavu výměru plochy vinic zřízených před nabytím účinnosti tohoto zákona, s členěním podle vysázených odrůd a počtu keřů.

§ 26

Na označování obalů s révovým vínem vyrobeným před nabytím účinnosti tohoto zákona se nevztahují povinnosti uvedené v § 13 odst. 1 písm. b) a e) a odst. 3.

¹³⁾ Zákon ČNR č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁴⁾ Zákon ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁵⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

Čl. II

Zákon č. 61/1964 Sb., o rozvoji rostlinné výroby, ve znění zákona č. 132/1989 Sb., se mění takto:

1. V § 29 včetně nadpisu se vypouštějí slova „a vinařství“, „a vinice“ a „a klučit přestárlé vinice“.

2. V § 30 odst. 1 se vypouštějí slova „a klučit zdravé vinice“.

3. § 33 zní:

„§ 33

Zkušebnictví a odbornou státní kontrolu ústředně řídí Ministerstvo zemědělství.“.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. září 1995.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

116

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 19. dubna 1995,

kterým se stanoví geodetické referenční systémy, státní mapová díla závazná na celém území státu a zásady jejich používání

Vláda nařizuje podle § 17 odst. 2 zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením:

§ 1

Geodetické referenční systémy

(1) Závaznými geodetickými referenčními systémy¹⁾ pro zeměměřické činnosti jsou

- a) světový geodetický referenční systém 1984 (závazná zkratka „WGS84“),
- b) evropský terestrický referenční systém (závazná zkratka „ETRS“),
- c) souřadnicový systém Jednotné trigonometrické sítě katastrální (závazná zkratka „S-JTSK“),
- d) souřadnicový systém 1942 (závazná zkratka „S-42“),
- e) výškový systém baltský – po vyrovnání (závazná zkratka „Bpv“),
- f) tíhový systém 1995 (závazná zkratka „S-Gr95“).

(2) Při zpřesnění závazných geodetických referenčních systémů na základě nových měření a výpočtů se v jejich názvu a závazné zkratce mění nebo doplňuje letopočet.

(3) Technické parametry závazných geodetických referenčních systémů jsou definovány v příloze č. 1 tohoto nařízení.

§ 2

Státní mapová díla

(1) Závaznými státními mapovými díly jsou

- a) katastrální mapy,²⁾
- b) Státní mapa 1:5000 – odvozená,
- c) Základní mapa České republiky 1:10 000, 1:25 000, 1:50 000, 1:100 000 a 1:200 000,
- d) Mapa České republiky 1:500 000,
- e) vojenské topografické mapy 1:25 000, 1:50 000, 1:100 000, 1:200 000, 1:500 000 a 1:1 000 000,

f) tematická mapová díla vytvořená pro celé území státu na podkladě Základní mapy České republiky uvedené v písmenu c),

g) tematická mapová díla vytvořená pro celé území státu na podkladě vojenských topografických map uvedených v písmenu e).

(2) Státní mapová díla uvedená v odstavci 1 písm. a), b), c), d) a f) se zobrazují v geodetickém referenčním systému podle § 1 odst. 1 písm. c) a e).

(3) Státní mapová díla uvedená v odstavci 1 písm. e) a g) se zobrazují v geodetickém referenčním systému podle § 1 odst. 1 písm. a), d) a e).

§ 3

Užití a forma státních mapových děl

(1) Státní mapová díla podle § 2 odst. 1 písm. a), b), c), d) a f) jsou určena pro veřejné užití.

(2) Státní mapová díla podle § 2 odst. 1 písm. e) a g) jsou určena pro potřeby obrany státu.

(3) Státní mapová díla jsou vytvářena, obnovována a vydávána v grafické formě nebo v digitální formě.

§ 4

Přechodná ustanovení

(1) Geodetický referenční výškový systém jaderský lze používat při vyhotovování zeměměřických podkladů a dokumentací využívaných ve veřejném zájmu pro výkon státní správy nejpozději do roku 2000 v lokalitách uvedených v příloze č. 2 tohoto nařízení.

(2) Státní mapová díla uvedená v § 2 odst. 1 písm. e) a g) lze do roku 2005 použít též pro účely veřejného užití, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.³⁾

§ 5

Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda vlády:

Doc. Ing. Klaus CSc. v. r.

Místopředseda vlády

a ministr zemědělství:

Ing. Lux v. r.

¹⁾ § 2 písm. b) zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením.

²⁾ § 27 písm. g) zákona ČNR č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon).

³⁾ Zákon č. 102/1971 Sb., o ochraně státního tajemství, ve znění zákona č. 383/1990 Sb. a zákona č. 558/1991 Sb.

Technické parametry závazných geodetických referenčních systémů

1. Světový geodetický referenční systém 1984 je na území České republiky definován

- a) technologiemi kosmické geodézie s primárními konstantami $a = 6378137$ m, $GM = 3986005 \times 10^8 \text{ m}^3 \text{ s}^{-2}$, $J_2 = 108263 \times 10^{-8}$, $\omega = 7292115 \times 10^{-11} \text{ rad s}^{-1}$ a odvozenou konstantou $f = 1:298,257223563$, kde „a“ je délka hlavní poloosy hladinového elipsoidu, „GM“ je geocentrická gravitační konstanta, „ J_2 “ je dynamické zploštění Země, „ ω “ je nominální úhlová rychlost rotace Země a „f“ je zploštění hladinového elipsoidu,
- b) Mercatorovým univerzálním konformním válcovým zobrazením v 6° poledníkových pásech,
- c) souborem vyrovnaných souřadnic výchozích bodů nadřazené sítě nultého řádu.

2. Evropský terestrický referenční systém je na území České republiky definován

- a) technologiemi kosmické geodézie a konstantami, které jsou součástí programů mezinárodních zpracovatelských center,
- b) referenčním rámcem vybraných bodů Jednotné trigonometrické sítě katastrální, jejichž pravoúhlé geocentrické souřadnice byly vztaženy k evropskému terestrickému referenčnímu rámci (European Terrestrial Reference Frame), epoše 1989.0,
- c) elipsoidem geodetického referenčního systému 1980 s konstantami $a = 6378137$ m, $f = 1:298,257222101$, kde „a“ je délka hlavní poloosy a „f“ je zploštění.

3. Souřadnicový systém Jednotné trigonometrické sítě katastrální je definován

- a) Besselovým elipsoidem s parametry $a = 6377397,15508$ m, $b = 6356078,96290$ m, kde „a“ je délka hlavní poloosy, „b“ je délka vedlejší poloosy,
- b) Křovákovým konformním kuželovým zobrazením v obecné poloze,
- c) souborem souřadnic bodů z vyrovnání trigonometrických sítí.

4. Souřadnicový systém 1942 je definován

- a) Krasovského elipsoidem s parametry $a = 6378245$ m, $f = 1:298,3$, kde „a“ je délka hlavní poloosy, „f“ je zploštění,
- b) Gaussovým příčným konformním válcovým zobrazením v 6° poledníkových pásech v Krügerově úpravě,
- c) souborem souřadnic bodů z mezinárodního vyrovnání astronomicko-geodetických sítí.

5. Výškový systém baltský – po vyrovnání je definován

- a) výchozím výškovým bodem, kterým je nula stupnice mořského vodočtu v Kronštadu,
- b) souborem normálních výšek z mezinárodního vyrovnání nivelačních sítí.

6. Tíhový systém 1995 je definován

- a) hladinou a rozměrem sítě, které jsou odvozeny z absolutních tíhových měření v mezinárodní gravimetrické síti,
- b) souborem hodnot tíhového zrychlení z vyrovnání mezinárodní sítě.

Příloha č. 2 k nařízení vlády č. 116/1995 Sb.

Seznam lokalit, ve kterých lze používat geodetický výškový systém jadranský do roku 2000

a) pořiční polygonové pořady na území České republiky,	revír Sokolovské uhelné akciové společnosti ve Vřesové,
revír Diamo, s.p., ve Stráži pod Ralskem,
b) revír Ostravsko-karvinských dolů, a.s., v okresech Karviná a Frýdek-Místek,	c) okresy Praha-západ a Plzeň-město,
d) hlavní město Praha, Plzeň, Hodonín, Kroměříž, Nové Město na Moravě a Žďár nad Sázavou.

Vydává a tiskne: Ministerstvo vnitra, odbor vydavatelství a tisku, Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 - **Redakce:** Nad štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, telefon (02) 663 100 71 l. 154-159, fax (02) 683 19 86. Objednávky do zahraničí (mimo Slovenské republiky) vyřizuje ARTIA-PEGAS PRESS, s. r. o., Národní 25, 111 21 Praha 1, telefon (02) 26 20 81, fax (02) 242 278 72. Objednávky v Slovenskej republike prijíma a titul distribuuje Magnet Press Slovakia, s. r. o., Grösslingova 62, 811 09 Bratislava, telefón (07) 32 30 56, kl. 54, tel./fax (07) 36 13 90 - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 1300,- Kč) - Vychází podle potřeby.

Distribuce: předplatné, jednotlivé částky na objednávku i za hotové - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, telefon (02) 663 100 71, l. 154-159; drobný prodej v prodejnách SEVT, a. s., - Praha 5 - Smíchov, Elišky Peškové 14, tel. (02) 24 51 01 09 - Praha 4, Jihlavská 405, tel. (02) 692 82 87 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, tel. (017) 460 72 - Brno, Česká 14, tel. (05) 422 139 62 - Ostrava, Dr. Šmerala 27, tel. (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány předplatitelům neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšší v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. Lhůta pro uplatnění reklamací je stanovena na 15 dnů od data rozeslání, po této lhůtě jsou reklamace vyřizovány jako běžné objednávky za úhradu. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo bez lomítka (fyzická osoba) a kmenové číslo předplatitele. Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993. Podávání novinových zásilek v Slovenskej republike povolené RPP Bratislava, pošta 12, č. j. 443/94 zo dňa 27. 11. 1994.